

75- CHUYỆN CON CỦA SAI-MA BỊ BỆNH MẮT, QUY Y TAM BẢO ĐƯỢC NHẪN TỊNH

Tôi nghe như vậy:

Một thời Đức Phật ở tại vườn Thích thị. Khi ấy ở trong thành Xa-đầu có người họ Thích tên là Sai-ma, một lòng thanh tịnh tin vào Phật, một lòng thanh tịnh tin vào Pháp, một lòng thanh tịnh tin vào Tăng; quy y Phật, quy y Pháp, quy y Tăng; nhất tâm hướng về Phật, nhất tâm hướng về Pháp, nhất tâm hướng về Tăng; không nghi đối với Phật, không nghi đối với Pháp, không nghi đối với Tăng, không nghi đối với Khổ đế, không nghi đối với Tập đế, không nghi đối với Diệt đế, không nghi đối với Đạo đế; nhờ được Kiến đế, nên được đạo quả. Như chỗ thấy biết của vị Tu-đà-hoàn, vị ấy đều được thấy biết. Đối với ba quả Bồ-đề, chẳng qua là thời gian, chắc chắn sẽ đạt được. Thích tử Sai-ma vì bệnh con mắt, mắt bị loạn chẳng thấy gì cả. Thích tử Sai-ma liền niệm Đức Thế Tôn:

–Xin quy hướng về con mắt, xin quy hướng về ánh sáng, xin quy hướng sự trừ tối tăm, xin quy hướng về bậc cầm ngọn đuốc, xin quy hướng về Phật-đà, xin quy hướng về Đấng Thiện Thệ.

Đức Phật dùng Thiên nhĩ thanh tịnh nghe xa hơn người thường, nghe âm thanh ấy liền bảo Tôn giả A-nan:

–Nay người hãy dùng chương cú này để ủng hộ Thích Sai-ma, để cứu tế, để thủ hộ, để chăm sóc, diệt trừ tai họa, vì bốn chúng làm lợi ích, sống an lạc.

Bấy giờ Đức Thế Tôn vì Thích Sai-ma thuyết kinh chú Tịnh nhãn:

–“Đa chiết tha thí lợi di lợi khí lợi hê hê đa.” Dùng chú Tịnh nhãn này làm cho con mắt của Sai-ma được thanh tịnh, để màng mắt được lành, hoặc vì gió mà bị màng mắt, hoặc vì sức nóng mà bị màng mắt, hoặc vì lạnh mà bị màng mắt, hoặc vì các nguyên nhân khác mà bị màng mắt, thì đừng nóng, đừng rát, đừng sưng, đừng đau, đừng ngứa, đừng chảy nước mắt. Giới hạnh thật, Khổ hạnh thật, Tiên thật, Trời thật, Câu chú thật, Nhân duyên thật; Khổ thật, Tập thật, Diệt thật, Đạo thật; A-la-hán thật, Bích-chi-phật thật, Bồ-tát thật; như vậy gọi tên Thích Sai-ma, các tên khác cũng xưng danh như vậy thì mắt liền được lành. Khi mắt lành rồi thì các bóng tối liền trừ, hết màng mắt. Hoặc là có màng mắt vì gió, hoặc có màng mắt vì sức nóng, hoặc màng che mắt, hoặc màng mắt vì lạnh, hoặc màng mắt vì các nguyên nhân khác thì mắt đừng bị hỏa xông đốt, đừng rát, đừng sưng, đừng đau, đừng ngứa, đừng chảy nước mắt.

Này A-nan, chương cú như vậy, sáu Đức Phật Thế Tôn nay Ta nữa là bảy, cũng nói như vậy. Tứ Thiên vương cũng nói chú này, Đế Thích cũng nói, Phạm vương và các Phạm chúng cũng tùy thuận hoan hỷ.

Này A-nan, Ta không thấy hoặc Trời hoặc Người, hoặc Ma hoặc Phạm thiên, hoặc chúng Sa-môn, hoặc chúng Bà-la-môn, ba lần nói chương cú này, hoặc màng che, hoặc mờ tối, hoặc màng mắt, hoặc sưng, hoặc mắt xanh, hoặc chảy nước mắt, hoặc do Trời làm, hoặc do loài Rồng làm, hoặc do Dạ-xoa làm, hoặc do A-tu-la làm, hoặc do Cửu-bàn-trà làm, hoặc do ngạ quỷ làm, hoặc do Tỳ-xá làm, hoặc vì chất độc mà bị, hoặc do ác chú mà bị, hoặc do bệnh cổ độc gây nên, hoặc do chú Tỳ-đà-la gây nên hoặc do ác tinh làm ra, hoặc các tinh tú làm ra.

Tôn giả A-nan liền đến vì Thích Sai-ma, ba lần nói chú này thì con mắt vị ấy trong sáng lại như xưa được thấy các sắc, nhờ chú này mà theo đó gọi tên người. Thích Sai-ma đều trừ hôn ám, trừ màng mắt, gió, sức nóng lạnh và đặng phần, đừng đốt, đừng nấu,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đừng sưng, đừng đau, đừng chảy nước mắt. Nam-mô Phật, Nam-mô Đa-đà A-dà-đà A-la-ha Tam-miệ-u-tam-phật-đà.”

Bồ-tát dùng câu thần chú này thì tất cả đều được thành tựu tốt đẹp. Các trời Phạm thiên đều tùy hỷ.

M